

РЕШЕНИЕ

№ 2220

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
публично заседание на 09.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **6710** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

3

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Ф Т.” Е. срещу решение по жалба против постановление за налагане на обезпечителни мерки № ПО-71/23.08.2010 г. на Д. на ТД на Н. С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на Н. С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №

1453-00-9026/21.07.2010 г. на публичен изпълнител в ТД на Н. С. е наложена възбрана върху недвижими имоти, посочени в постановлението, като същото е издадено на основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 205 от ДОПК. Съгласно мотивите на издаденото постановление със същото са наложени обезпечителни мерки върху имоти, собственост на „Ф Т.” Е. във връзка с обстоятелството, че ще е налице затруднение при събирането на установеното и изискуемо публично вземане към търговското дружество. В съответствие с чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки е обжалвано пред Д. на компетентната териториална дирекция, който се е произнесъл с мотивирано решение, като е оставил жалбата без разглеждане поради липсата на правен интерес. В мотивите си решаващият административен орган е направил извода, че както преди издаването, така и при вписване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки възбранените имоти не са били собственост на търговското дружество.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на Д. на ТД на Н. С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган. Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се споделят от настоящата инстанция. С постановлението за налагане на обезпечителни мерки изх. № 1453-00-9026/21.07.2010 г. на публичен изпълнител в ТД на Н. С. е наложена възбрана върху недвижими имоти, посочени в постановлението, като същото е издадено на основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 205 от ДОПК. Не се спори между страните, а и това се установява от представените по делото доказателства (нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, изграден в груб строеж № 23, том I, рег. № 2762, дело № 22 от 20.04.2010 г., справка от службата по вписвания, справка по лице от службата по вписванията, нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имот от 03.12.2009 г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, № 090, том V, рег. № 24683, дело 843/03.12.2009 г.), че недвижимите имоти, предмет на възбраната не са били собственост на търговското дружество-жалбоподател както преди издаването, така и при вписване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Това е обстоятелство, по което страните не спорят и потвърждение, по отношение на което се съдържа и в самата жалба. Съгласно чл. 267, ал. 2, т. 6 от ДОПК решаващият орган в 14-дневен срок от постъпване на редовна жалба се произнася с решение, с което може да

остави жалбата без разглеждане, когато подателят няма интерес от обжалването на действията на органа на принудителното изпълнение или когато оттегли жалбата. В процесния случай правилно решаващият орган след като е констатирал, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки е за налагане на възбрана върху имоти, които не са собственост на дружеството-длъжник (жалбоподател в производството пред настоящата инстанция), то и същото няма правен интерес от обжалване на наложените обезпечителни мерки с постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Правният интерес е необходима и задължителна предпоставка за обжалване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, поради и което решаващият административен орган е постановил законосъобразно решение като е приел, че предвид обстоятелството, че обезпечителните мерки са наложени върху имоти, които не са били собственост на жалбоподателя, то и за същия не съществува правен интерес от обжалване на постановлението. Предвид изложеното, жалбата следва да се остави без уважение.

В съответствие с изложеното, обжалваното решение следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Ф Т.” Е. срещу решение по жалба против постановление за налагане на обезпечителни мерки № ПО-71/23.08.2010 г. на Д. на ТД на Н. С., като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: